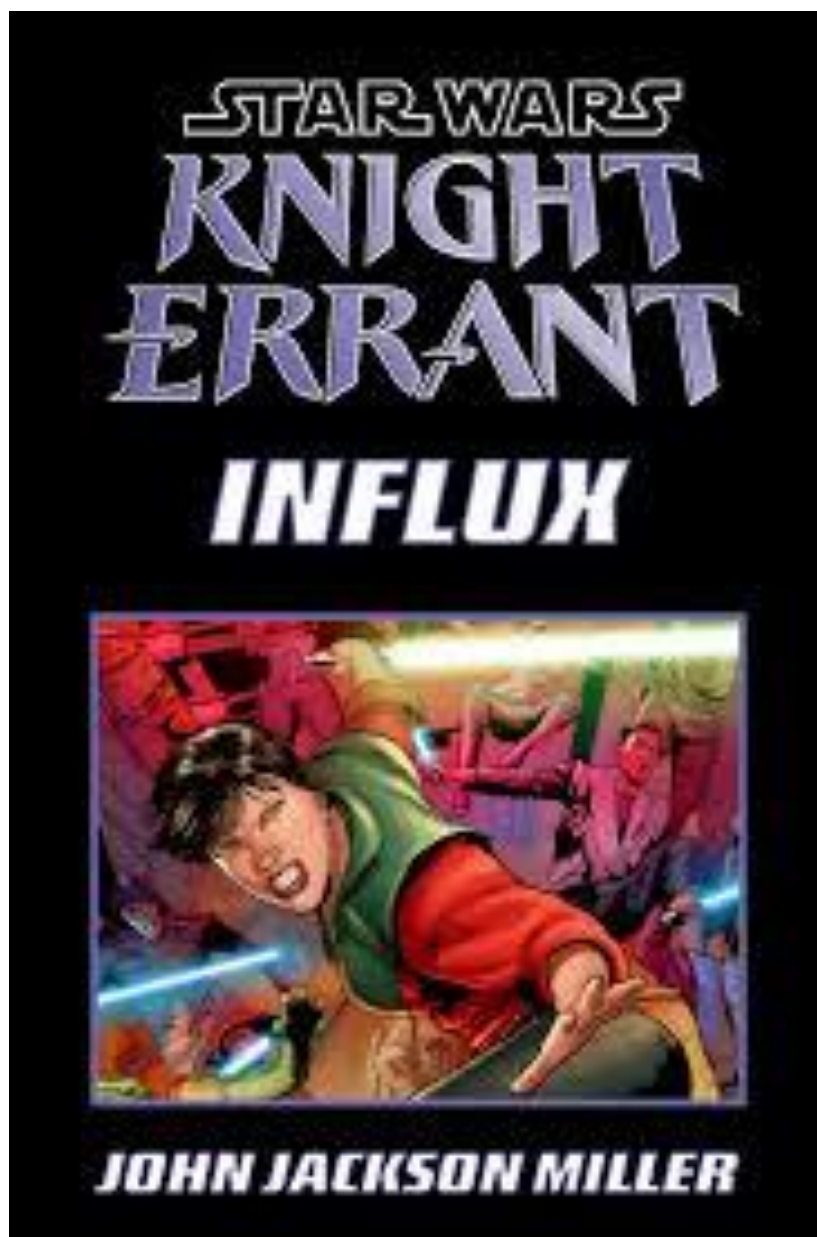

KERESKEDELMI FORGALOMBA NEM HOZHATÓ!

Star Wars

John Jackson Miller:
Kóbor Lovag : Beáramlás

1032 Évvel a Yavini csata előtt ,Grumani szektor

- Le kellene lőnünk, ahol állsz!

A csuklyás ember levánszorgott a dombon, a csizmái belesüppedtek a sárba.

- Itt vagyunk, - mondta, határozott hangon. Nem volt értelme bocsánatot kérnie. Nem ezen a helyen - és ezektől az emberektől.

- Csak mutasd meg nekünk, merre tartunk.

A Daimanista Sith harcosok nem eresztették le a puskáikat. Még az eső áztatta Oranessa-án is, Daiman Nagyúr ragaszkodott ahhoz, hogy a katonái ezüstös harci páncélja minden nap ragyogjon. Ezen a napon, úgy tűnt a bolygónak, különösen feltett szándéka volt, hogy tesztelje a páncélzatukat. Jég szemek pattantak leróluk minden irányba, akkorára növelve a zajt, hogy az első beszélőnek - egy sebhelyes nőnek munkás overálban - kiabálnia kellett, hogy hallják.

- Nem ott vagy ahol lenned kéne, pilóta!

Kilépve a harcosok közül, a nő egy kézvilámpával a jövevény arcába világított, aki egy az ötvenes éveiben járó robosztus férfi volt.

- Úgy volt, hogy elrepülünk innen húsz perccel ezelőtt, - kiáltotta. - Mi a fenét csináltál lent a sárban?

- A hajó megsérült a viharban, - mutatva az érkezési pontjukra a domb felett. Két hasonlóan köpenyes társa is csatlakozott a két azonosító jelvényük villogott a háta mögött. - Ott landoltunk, ahol tudtunk.

- Mit számít ez?

- Itt vagyunk. Jégkék szemével Vannar Treece felmérte a környéket. Túl az ízléstelen

öltözetű földi személyzet vezetőjén és a négy őrszemen, magasodott egy hatalmas, több lövegű Sith szállító, várva a kezelő csapatára. A többi hasonló szállító már felszállt a távolban, átvánszorogva a toronymagas nukleáris kohókon, amelyek feltankolták Daiman hajóit ezen az útközi állomáson. A lángok a hatalmas beton kúpok tetején, világították be egyedül a területet, arra kényszerítve a földi személyzetet, hogy most nappal is a sisakfényeket használják.

Üdv újra a Sith űrben, gondolta Vannar. Vannak látnivalók - ha igazán akarod.

Vannar tett egy lépést a várakozó jármű felé, csak azért, hogy elállja a földi csapat vezetőjének útját. A kesztyűs kezének csillogó fényétől, az előregedett nő dühbe gurult.
- Hol van az irattáska? Jobb, ha nem azt mondod, hogy anélkül jöttél el idáig!

Vannar alacsony női társa előrelépett. A világos barna szemei felvillantak a csuklya alatt, felemelte a kezét, a Sith fedélmester előtt.

- Nem kell az irattáska.

- Biztos, lángoló tüzet csinálsz odakint, te kis kényeskedő! -A földi személyzet vezetője hátrarántotta a jövevény csuklyáját, felfedve a tizennyolc éves lány, sötét haját és arcát. - Nem tudom, hogy mire gondolnak, mikor ilyen zöldfülüeket küldenek ide pilótáknak. - Damian ezt bizonyára jobban tudja nálad!

A tüzes lány sűrűn nézett Vannar-ra. Ő már tudta. Nem működött a dolog.

- Ez nincs rendjén, - mondta a sebhelyes nő, a katonák felé lépve. - Egy hajóval kevesebb a konvojban nem jelent semmit.Öljétek meg őket.

A négy harcos felemelte a puskáikat. Vannar társai előre ugrottak, fény villant előttük. A lány elérte az első Daimanistát, kettéhasítva a legközelebbi harcos fegyverének csövét a fénykardjával.A másodperc törtrészával később, ugyanezt tette az őrszemmel.

- Mi a -? A parancsnok hátrarántorodott, és előrántotta a fegyverét. - Jedik!

Hátravetve a köpenyét, Kerra Holt lecsapott, átugrott a második harcos válla és a botladozó fedélmester fölött. A komlink kirepült az öreg nő kezéből, belesüppedve az Oranessai sárba. Látva, hogy a második őrszem felé fordult, az ifjú Jedi hátradöfött a fénykardjával a fedélmester testébe. A nő fájdalmas kiáltása még a levegőt hasította, amikor a támadó őrt akit Vannar Treece sárga fénykardja ölt meg, összeesett Kerra előtt.

Vannar jobbra nézett, ahol Dorvin Eltrom-ot látta, a másik társát, aki két másik Daimanista holttestete fölött állt. A Cerea-i hátra vetette a csuklyáját, esőcseppek fröccsentek a kúpok koponyáján. Vannar gyorsan kikapcsolta a fénykardját, és végigpásztázta a területet. A jégesőből hűvös eső lett, a felhőszakadás és a sötétség együttesen elfedte a közelharcukat a hatalmas szolgálati hangár elöl ami majdnem egy kilométerre volt. Időben, gondolta. Egy jó előjel a hosszú küldetésük első lépésén.

Csöpögő hajjal, a lány letérdelt a halott fedélmester testéhez.

- Kis kényeskedő? A Sith-ek így káromkodnak manapság?

- Soha nem tudom, mire számítsak, - nevetett magán Vannar. A küldetés újdonságának része volt, hogy láthatta Kerra válaszát a Sith űrre, a területre amelyet a lánnyal olyan sokáig tanulmányoztak messziről. Kerra az évtized legnagyobb részében az ő gyámsága alatt állt, hiszen ő segített evakuálni őt ebből a régióból. Nos, megvolt az első harcérintkezése.

Nem volt meglepő, hogy Kerra Erő képességeit még nem észlelték, amikor itt élt a Grumani szektorban. A Köztársaságot elhagyva sokan mentek a Peremvidékre, a Jedi felderítők nem azonosítottak potenciális növendékeket ezekben a régiókban. Ami Vannar-t illeti, majdnem jobb is volt a Sith rabszolgáknak, hogy soha nem ismerték fel a potenciális Erő tehetségüket, nehogy a Sith szakértők kényszerszolgálatba fogják be őket. Bármilyen jobb volt annál. De Kerra

megszökött, és Vannar szerette volna, hogy továbbra is az élete része legyen, függetlenül attól, hogy ő egy potenciális Jedi, ez a tény lehetővé tette számára, hogy aktív szerepet játsszon a tanulmányaiban.

Gyorsan haladt a képzésben. Az elméjét és testét a galaxisban hagyta; Elkötelezetten teljesen átadta magát a képességeinek és a tudásnak. Formális értelemben nem Vannar volt a mestere; neki nem is volt igazán. Sok dolog a szokásos módon szükségszerűen változott meg az utóbbi időben. A Lovagokra szükség volt a frontvonalakon, ezért egyszerűen nem volt elég tanár helyben; a Padawanok akik rendelkezésre álltak, általában növendékként rövid ideig voltak mellette. De Vannar, legalább annyira apaként, mint mentorként, tovább sarkalta a haladását. Amint elkezdték a saját háborújukat vívni a Sith űrben, Kerra könyörgött, hogy segíthessen neki minden lehetséges módon.

Bár nem gondolta, hogy figyelembe vegye a kamaszt minden küldetésénél, Vannar úgy találta, hogy a tizenéves Kerra számtalan módon segítette az ügyét. Ő egy szerves dinamó volt, aki segített neki, hogy átalakítsa a magasztos elképzeléseit konkrét tettekké. Meg voltak a kapcsolatai és a személyes vonzerő amelyek szükségesek voltak, hogy vonzák a követőket és anyagi támogatást; Kerra gondoskodott arról, hogy amire szükség van, az legyen. Biztos volt benne, hogy ha lehetővé tenné számára, a további műveleteket egy évre feltudná szerelni. Az egyik nagy küldetés ezek közül a hazája felszabadítása - Vannar csodálkozna ha képes lenne erre -, de hozzájárulna.

És most, évekkel később, végül itt van.

- Gondolom nála van, amit keresünk, - mondta Kerra, válogatva a halott nő övére csatolt dolgok között. Megtalálva az eszközt megfordult, hogy szemben álljon a hatalmas szállítóval és megnyomott egy gombot. A hatalmas fedélzeti nyílás kitért, felfedve egy tátongó rakert a belsejében.

A hirszerzési jelentések azt sugallták, az óriási szállítóhajóüres volt, várva a hajószemélyzetet, mely soha nem érkezik meg. Vannar a szájához emelte a komlinkjét.

-Célhajó biztosítva. Influxot megkezdeni. Jöhet a csapat.

-Influx megerősítve. Készenlét.

Vannar teljes Jedi csapata ott állomásozott a következő gerincen túl, egy kis személyi komk roncsaival, amit az Oranessan megközelítésére használtak a köztársasági űrből. Mivel elfogták a repülési személyzetet és átvették a helyüket, Vannar és társai elég közel kerültek a Sith leszálló-jármű zónához, hogy biztosítsák azt. A nagy teherszállítón — daimanista nehéz csillagcirkáló (Daimanite Heavy-Lift Starcrossover), ha a jelentések információi pontosak voltak — fog a csapata utazni az Influx Művelet során. Vannar rácsapott a raktérajtó oldalára, míg Dorvin felszaladt a lépcsőn, nekilátva hogy elfoglalja helyét a pilótafülkében. A hajó elég nagy ajándék lenne, a Köztársaság Honvédelmi Minisztériuma (Republic Defense Ministry) éhezett az információkra, hogy mivel repülnek Daiman erői ezekben a napokban. De ez teljesen másodlagos szempont volt, a küldetés fő célja mellett.

Kerra választotta ki a művelet nevét, ahogyan mindig, mióta betöltötte a tizenharmadik életévét. Vannar úgy hitte, hogy ez valamiképpen szerencsét hoz. *as she'd done for all of them since*, mivel ő még csak tizenhárom éves volt. Kerra eredeti ötlete az volt, hogy „Holtpontnak” (Deadlock) hívja ezt a műveletet, de aztán Vannar rámutatott, hogy bár a küldetés egyik célja valóban az volt, hogy az egymással civódó sith nagyurak között pathelyzet jöjjön létre, helytelen dolog nyíltan ezért szurkolni. Amíg a Sith Nagyurak harcoltak a Köztársaság ellen, legalább az egyik oldal általában arra törekedett, hogy elkerülje a polgári áldozatokat. Amikor a Sith Nagyurak egymással harcoltak, mint Daiman és gyűlölt testvére Odion, mindenki, aki az útjukba került, nagy veszélyben volt. Sőt a nihilista Odion élvezettel kaszálta le az ártatlanokat. Még egy beteg

Sith Nagyúr.

Őrt állt a rámpa alján, és figyelte ahogy Kerra felhúzta az orrát a rossz Oranessan-i levegőtől. Ez volt az első alkalom, hogy nem mozdult, mióta elhagyták az ugró-pontot a Köztársaságban.

-Repülni és meghalni Daiman Nagyúrért-mondta Kerra, visszanézve a holttestekre. Messze volt az első ölésétől: tudta, hogy Vannar ezt már évekkorábban megtette. De úgy tűnt még mindig problémát okoz. -Miért van az, hogy bárki is hajlandó mindent megtenni Damianért?

-Ő az egyetlen felelős.

-Ő elmebeteg-mondta Kerra.

Vannar bolintott. Bárkinél, aki azt képzei, hogy ő az univerzum teremtője, és hogy minden élőlény egyszerű lélektelen gép, akik pusztán csak az ő szórakoztatására léteznek (azt is neki köszönhetően, persze), valami nyilvánvalóan nincs rendben odabent. Bárki aki magát a Világegyetem teremtőjének képzelte magát. A legtöbb hadúr ilyen volt. De Vannart nem nagyon érdekelte az állami egészségügyi ellátórendszer Sith Nagyúrak számára.

Úgy tűnt, Kerrát sem, aki gyorsan témát váltott.

-Mi az az indítódoboz?

-Fogalmam sincs-felelte Vannar. A földi csapat vezetője kérdezte erről korábban.

-Ez fontos lehet-mondta Kerra, visszanézve a halott nő testére, ami a sárban ázott.

-Az is lehet, hogy semmit se-mondta Vannar. Ő tudta mi következik ezután. Kerra forrófejű volt, és nagyon ügyelt a részletekre - és semmi sem izgatotta fel jobban, mint amikor ráébredt, hogy egy részlet elkerülte a figyelmét. Vannar korábban tartott volna tőle, hogy ez visszaveti a lányt, de mostanában már jobb volt a helyzet. Mégis...

-Biztos hogy jól vagy, Kerra?

-Jól vagyok. Ne aggódj - nincs lámpalázam.

-Ó, azt nem is várom. Egész jól taktikát váltottál a csapatvezető esetében.-mondta. Kerra kísérlete a meggyőzésre nem úgy tűnt hogy működik, de ő nem tartott attól hogy ellene használja. Soha nem szerettem az Erő segítségével befolyásolni másokat. Ez csak része volt az álcájának. -Mégis ez az első küldetése...

-Jól vagyok-mondta Kerra, miközben nehézkesen elindult a sárban, hogy megnézzze a csapat többi tagjának érkezését.-Csak nem szeretek Sithként pózolni.

Vannar felnevetett.

-Fortély nélkül nem lehet messzire eljutni-kiáltotta utána.- Ez nem az a hely, ahol önmagad lehetsz. Egyébként, nem sokáig!

*

Kerra kinézett a túlméretezett pilótafülkéből a Sith szállítóhajón és elsápadt. Vannar igaza volt. Ha ez a szennyezett, feldúlt világ mérvadónak számít, ebben a szektorban teljesen megfeleltek minden jóról, amit a Jedi valaha is csináltak. A Jedi hozták vissza számukra a Köztársaság védelmét, hogy megakadályozzák minden Sith betörést a Magvilágokba. Ha nem lennének Vannar Treece és önkénteseinek erőfeszítései, nem lenne semmilyen Jedi tevékenység a Grumani szektorban. És Vannar csak gyors rajtaütéseket hajtott végre, a Jedi rend hallgatólagos, nem hivatalos beleegyezésével - csak olyan akciókat, amik ritkán vezettek nagyobb bonyodalmakhoz.

De ez a küldetés valami több volt - vagy legalábbis, annak ígérkezett. Kerra visszanézett a szállítóhajó parancsnoki fedélzeten a most vele lévő Jedi társain. Oly sokan voltak itt a Rend legfényesebb csillagai közül, hogy szinte olyanok voltak mint egy csatlós-Jedi Tanács. Egyesekről mint a Trandoshi Mrsk, a lány tudta, részt vett Treece korábbi műveleteiben; másokat mint a Quarren mestert csak hírből ismerte. Treece kihasználta a hadművelet fontosságát, hogy

behajtsa minden szívességet, amivel neki tartoztak. És ezzel nem is volt nehéz dolga. Daiman nagyúr jelentős baradiumforráshoz jutott.

Szükséges alapanyagként a hődetonátoroknak és egyéb fegyverek, a baradium nem olyasmis volt, amikkel a Sith Nagyúrak kereskedhettek. Hiánya úgy hatott, mint egy logisztikai akadály gonosz törekvéseikben. A sok háborúskodó hercegecske már régen kimerített minden feltárt kereskedelmi bányát, ahelyett, hogy ellopták volna azt, amit a szomszédaik szállítottak. De ha a hirszerzési jelentések, amiket Vannar nemrég kapott és igaznak bizonyultak, Daiman megtalálta a legnagyobb baradium-telért, a több mint egy évszázada a saját tulajdonaként uralt mezőgazdasági bolygón, a Chelloa-n.

Vannar nem mondott el neki semmit az információ forrásáról, azt kivéve, hogy teljes mértékben megbízik benne. És mindenki, akivel Vannar beszélt, megértette az ügy jelentőségét: ha Daiman fegyvert gyárt a chelloai baradiumból, könnyedén legyőzi nem csak a fivérét, Odiont, hanem az összes, vele hadban álló szomszédját. És végső soron az egyetlen a legnagyobb gondot a Köztársaság számára, ha ellenségei felsorakoznának egyetlen vezér mögött.

A Jediknek meg kellett verni őket- egyesülve felsorakozva Vannar mögött. Akinek, mint mindig, volt egy kész terve.

Az Influx (Beáramlás) Művelet egyszerű volt. Lelőször a Daimanista szállítási csomópontra az Oranessan-on, és a Jedi csapat ellopja az egyik hatalmas ércszállítót, melynek a Chelloa az úticélja. Aztán kiiktatják a baradiumberakodó-állomást, mielőtt még akár egy kilogrammnyi is eljutna ebből az anyagból Daiman a frontvonal közelében felállított hadianyaggyáraiba. Ez nem volt végleges megoldás, de nem engedhették meg maguknak azt a luxust, hogy kivárják, míg lehetőség adódik rá.

-Az utánpótlás megszakításával időt nyerünk- mondta Vannar.

Jó érzéssel töltötte el, hogy ő is terepen van a csapattal, és nem csak kikíséri őket az úrkikötőbe. És az őt védő Vannarral az oldalán, úgy tűnt, legtöbbjük ugyanúgy örül, hogy velük van. A lány elég régóta dolgozott a sok önkéntessel, felkészülve a küldetésekre, hogy megismerte őket és tudta mi indította őket erre. Néhányan mint ő, kénytelen volt elmekülnie otthonából a Sith megszállásukor. Mások Vannar stratégiai előrelátásának voltak követői; a Jedi tanács tagjain kívül csak kevés Jedi bírt nagyobb befolyással.

Dorvin indokai, tudta sokkal bonyolultabbak voltak. Ő a cereai faj tagja volt, akik elenyésző kisebbséget képeztek a Coruscanton, az ő közösségük volt minden, ami megmaradt azután, hogy évszázadokkal ezelőtt rabszolgakereskedők dúlták fel szülővilágukat. Mivel a cereaiak technológiai szennyezettségtől való féltelme megakadályozta hazatérésüket, Dorvin faja elidegenedésben élte életét minden napját. Másoknak segíteni hazatérni, már jelentett valamit.

Kicsúszva a vezérlőkonzolja alól-ami kényelmetlen helyzet az ő hegyes koponyájával-Dorvin rámosolygott.

-Láttalak akcióban, Kerra Holt-mondta a maga fejedelmi hangzású hangján-Ugye a Főkancellár rendkívül büszke rád.

-Micsoda?

-Van egy zöld fénykardod –mondta Dorvin. Szokatlan választás manapság az újoncok között. Te is konzul akarsz lenni, mint Genarra kancellár?

-Nem-Kerra még soha nem találkozott a Köztársasági vezetőjével, az egyikkel Jedik hosszú sorában, akit megválasztottak hogy vezessék a Köztársaságot egy olyan korszakban amely úgynevezett extrém intézkedéseket igényelt. De ő már biztosan küldött neki elég jelentést Vannar nevében.

-Ah.-Dorvin megpödrölte a bajsza végét.- Akkor talán van valaki a történelmünkből, akit tisztelsz. Elárulod, vagy tovább kell találgatnom?

-Nem, igazából én csak megragadtam a kristályt a halom tetején.

-Hmm.

Láthatóan csalódva, Dorvin szimatolt és bebújt újra a konzol alá. Kerra megrázta a fejét. Dorvin a hagyományokért élt, ebben talált vigaszt. Sokan voltak ezzel így. De Kerrának sosem volt ideje a külsőségekkel foglalkozni, inkább megpróbált elsajátítani minden képességet, amit a jedik megtaníthattak neki, a lehető leggyorsabban. Úgy hitte, ez a legjobb út. A szertartások azokból az emberemlékezet előtti időkből erednek, amikor a jedik még nem háborúztak. Ő a lovaggá ütési ceremóniája vége után pár másodperccel már távozott is, hogy eljuthasson az összpontosítási körletbe. Mire jók a szóvirágok, amikor emberek szenvednek?

-Van egy problémám - mondta Dorvin.

-Mi van?

Dorvin kidugta a fejét a konzol alól.

-Ez Vannar problémája. Hívd ide kérlek.

*

Mindenki elhallgatott, amikor Vannar Treece belépett a szobába. Még ez a csapat nagyágyú is, nyugtázta Kerra.

A Sith pilóta sötét köpenye eltűnt, Vannar ismét a megszokott fehér tunikájában és visszafogott szürke mellényében állt. Szőke haja előkelő fehérré változott; mindent megtett, hogy úgy nézzen ki, mint bármelyik másik jedi. De nyilvánvalóan nem volt az. Miután oly sok éve volt a védence, Kerra olykor elfelejtette, mekkor atekintélye van Vannarnak mások előtt. Dorvin udvarias jellem volt, nyilvánvalóan nem akarta őt megsérteni azzal, hogy átnyúlt a feje felett, még ha gyakorlatilag ő volt is Vannar legfőbb segítőtje. Ezt megértette. Voltak problémák és voltak Vannar problémái.

-Minden rendben, Dorvin - mondta Vannar, körülvéve vigyázó kollégái által a pilótafülkében. - Mond el újra, a technikai része nélkül.

-Ez rossz.

-Ez nem eléggé technikai.

-A navkomputer nem indul el.

-Próbáltad lekapcsolni, majd újraindítani?

-Nem, úgy értem, hogy nem indul el - mondta Dorvin. Felnyitott egy fedelet. Egy lyuk tátongott a berendezésben, elég széles, hogy a cereai átkarolhassa. - Látod ezt itt? Hiányzik innen az aktivációs henger!

Vannar csak bámult.

-Ez olyan mint egy kulcs - magyarázta Dorvin. - Enélkül ez a hajó nem megy sehová.

Kerra, aki azóta az ajtóban állt, hogy a vezetőjükért küldték, elrejtette ökölbe szorított kezét. Ennek nem volt semmi értelme. A többi szállítóhajó már útrakelt a Chelloa-ra. Ez a hajó készen volt; csak a hajózó személyzetre várt. Nem volt javítás alatt.

Működőképesnek kellene lennie.

-Vajon hiányzik még valami? - mondta Vannar. Amikor elkaptuk a repülőszemélyzetet, volt náluk valami?

Kerra szeme összeszűkült.

Az indítódoboz.

Annak kellett lennie. Nem Kerra volt az, aki lelőtte a kis űrkompot, ami a várt repülőszemélyzetet szállította, de ő ment be a roncsba, hogy megszerezze a köpenyeiket és az azonosító jelvényeiket. Halkan megszólalt.

-Volt egy doboz, ami az egyik konzol alá volt beszorulva - mondta. Azt hittem, személyes tárgy.

Dorvin visszanézett rá.

-Milyen nagy?

-Elég nagy.-Nyelt egyet,és rámutatott a lyukra a vezérlő konzolon.

A moraj felerősödött az összegyűlt Jedik között.Szinte mindegyikük kora kétszerese volt az ő korának,vagy még több,rég túl az első küldetésükön. She wasn't here because of Vannar — in fact, he preferred to keep her out of harm's way.Kerra itt volt,mert ő mindenre gondolt.

De ő nem gondolt erre.

-Nyugodjon meg mindenki!-mondta Vannar ,figyelmeztető pillantást lövellt Kerrára és megnyugtatóan bolintott.-A dolgok biztosan megváltoztak ,mióta utoljára itt jártunk.-mondta.Odalépett a felnyitott konzolhoz.-Miért nem tartják az aktiváló hengereket a hajón? Miért a repülőszemélyzet viszi magával?

A pikkelyes arcú Trandoshi megszólalt.

-Biztonság-mondta Mrssk.- Daiman attól tart, hogy azzz emberei dezzertálnak.

-Vagy hogy csatlakozzon a másik oldalhoz -vetette fel merészen Kerra.

Vannar nekidőlt a széknek és kifújta a levegőt.

-Ennek van értelme-mondta a férfi.- Daiman légi személyzete sokkal több kiképzést kap,mint amit a földi személyzet.Ha ő attól fél,hogy valaki elolp egy szállítóhajót,igy kezeli a problémát.

Kerra nekidőlt az ajtófélfának. Sejtteniük kellett volna, hogy az azonosító jelvényeken kívül van más biztonsági intézkedés is. De ő úgy vélte, hogy ez kimerül abban, hogy a hiperúrkoordinátákat csak a pilóta ismeri. A jedik elhozták a saját koordinátáikat a Chelloára és vissza. De ez olyasmi volt, amire sosem gondoltak volna.

- Nem tűnt fontos dolognak - rázta a fejét Kerra. És a zuhanás miatt be volt szorulva. A lány felnézett. -De kiszedhettem volna.

-Nem gondolhatsz mindenre, Kerra. Megesik az ilyen - mondta Vannar. Néhány kedves arc nézett vissza rá.

-Megvan a jármű, amivel ideérkeztünk - Mondta Dorvin.- Nincs olyan alkatrészünk, amivel be tudjuk indítani ezt a navigációs számítógépet. De nem tudnánk a küldetést a saját hajónkkal végrehajtani? A daimanita szállítóhajó nélkül?

- Ők nem engednék a Chelloa közelébe-válaszolta Vannar.-Csak azt ami úgy néz ki ,mintha hozzájuk tartozna.

Volt egy órájuk ,hogy belépjenek a Chelloan rendszerbe,szabotálják az átrakó állomást, végrehajtsák Vannar tervét. Harcolva utat törni a rendszerbe ,figyelmeztetheti Daimant a veszélyre,lehetővé téve a számára hogy megkettőzze az őrséget a bolygófelszínen.Nem,nekik úgy kell kinézniük,mintha a konvojhoz tartoznának ,az elejétől a végéig.

Vannar felegyenesedett, és közölte döntését:

-Jön a B terv.

-Treece mester, ne! - húzta ki magát Kerra. Jól ismerte a B tervet, ő segített kidolgozni. Ha nem tudnak eljutni a Chelloára, visszatérnek a Köztársaság területére, közben kihasználva minden adandó alkalmat, hogy lelőjék az Oranessanról a Chelloára tartó ércszállítókat. Nagyjából ez volt a B terv. Egy tucatnál többet biztosan nem tudnának kiiktani - és Daiman könnyedén átirányíthatná a többi hajót a bányavilágra. A chelloai halálgyár működésbe lépne, ütemterv szerint

-Kerra, nem tudom mi mást tehetnénk.

-Még mindig elmehetünk a Chelloa-ra! Talán el tudunk téríteni egy ércszállítót az útvonalán, ugyanúgy ahogy megtámadták repülőszemélyzetet!

-Az csak egy kis személyi sikló volt-mondta Vannar.Ezzel szemben az ércszállítók hemzsegték a fegyverektől.Ez volt az egyik ok,amiért érdemes volt ellopni.

-Vagy visszamehetünk a legénység hajóján.Tudok egy hengert szerezni még időben szerezni!

-Túl messze van, Kerra —és azt mondtad a hajót összetörték.Talán nem is fog működni.

-Mi megpróbálhatjuk!

Vannar nyugtalanul nézett végig hallgatóságán, majd átvágott a telizsúfolt pilótafülkén.

-Elnézést-mondta a férfi,és megragadva Kerra karját kivezette a folyosóra.

A félhomályos folyóra érve, fojtott hangon szólalt meg.

-Ezek nem az én Jedi lovagjaim,Kerra.Maga is tudja.Ők többé-kevésbé kölcsönben vannak itt. Tartozom annyival Genarra kancellárnak, hogy nem vesztegetem el az életüket szinte teljesen esélytelen terv miatt!

Kerra végignézett a folyosón a kijárat felé,majd újra vissza Vannar-ra.

-Ezért jöttünk el idáig-mondta a lány.-Itt vagyunk.Tehetünk valamit.Nem kellene visszamennünk.

-Mindannyiunk nevében beszélsz Kerra?-mondta Vannar.Lenézett a szemeibe.-Mert ez nekem úgy hangzott, mintha a saját nevedben beszélnél. És én már tudom:csak egy Jedi nem sok jót tehet egymagában a Sith ürben. Nem engedem, hogy felhívd magadra a figyelmet. Nem fogsz menni sehova.

Kerra állta a tekintetét egy pillanatra ,mielőtt elfordult.Ez a Vannar volt az ,ahogy más emberek hallották-a hatalom hangján. Ő mindig ilyennek hallotta, bár vele csak ritkán beszélt így.

Hirtelen mindketten meghallottak egy új,pattogó hangot a pilótafülkéből.Vannar és Kerra megfordult,hogy benézzen.

“...és jobb lenne ha mozognának,Négyes Transzport!-Ez a sith irányítótorony volt,ami a nagy hangár másik oldalán volt található. Ők nem láthatták a küzdelmüket az esőben és a sötétben ,de azt biztosan tudták ,hogy a szállítóhajó nem volt a levegőben.-Mozduljatok vagy mi megyünk oda hozzátok!

Vannar megragadta Kerra csuklóját, és csak akkor engedte el, mielőtt újra beléptek a pilótafülkébe.

-OK, már csak egy dolog-utasította.-Nekünk nem kell hiperhajtómű,de van egy szállítóhajónk.Nincs értelme kilométereket sétálni vissza a hajóhoz a monszunban.-Mégpaskolta a törött konzolt.-Dorvin ,zárja be és vigyen ki minket innen.

Kerra nézte, ahogy Vannar továbbmegy az elülső megfigyelőablakhoz.Karba tett kézzel a háta mögött, úgy nézett ki,mint a szakadó esőben.Mögötte az összegyűlt Jedik hozzájárulásukról motyogtak.A sötét folyosón Kerra már tudta,hogy Vannarnak igaza volt.

Már csak egy dolog maradt.

*

Vannar a monitort nézte.Ez nem lehet.Ez nem az ő első küldetése.

Egy pillanatra megérezte a lány szándékait az Erőn keresztül, másodpercekkel azután, hogy elhagyta a folyosót, mielőtt elérte volna a szállítóhajó kijáratát. Utasította Dorvint, hogy biztosítson minden rakodónyílást, hogy belülről ne lehessen kinyitni - aztán meghallotta, ahogy a fő rakodóajtó sziszegve kinyílik, ahogy a szállítóhajó felemelkedik. Elfelejtette, hogy a földi egység vezetőjének távvezérlője még mindig Kerránál van. De Kerra nem felejtette el.

A lány már földet ért a sárban, és elillant, mire ő a nyíláshoz ért.A szállító rámpája túl magas volt az ugráshoz , ám Vannar már felment az irányítóközpontba. De még a magasságuk és a szállítóhajó külső érzékelőik ellenére az Oranessan időjárása lehetetlenné tette,hogy megtaláljanak egyetlen magányos alakot a földön.

-Ez azt jelenti hogy visszamegy gyalog oda ,ahol lelőtték a repülőszemélyzetet-mondta

Vannar félhangosan.-Túl messze van gyalog.De hova tünt?

-Nem habozott Treece Mester-mondta Dorvin.Ott ültek odafent a magasban,nem mentek sehová.Ezen térnek vissza a saját hajójukhoz,vagy semmivel.-Több tucat Sith parkolt lea hangáron túl.Ha meg kell küzdenünk velük,soha nem jutunk ki az Oranessan-ról!

-Tudom, a fenébe is!-Egy makrotávcsővel eredménytelenül végignézt az előttük lévő kikötőn.-Tudom. De várjunk még egy kicsit ...

-Várj!-Vannar szavaiba vágva,Mrssk rámutatott az egyik jobb oldali monitorra és felkiáltott.- Valami van a felszínen, szerves! Mark2-80!

-Add nekem a jobb oldali tüzérségi kamerákat,az infravöröseket!-mondta Vannar.Képek villantak fel a monitoron. A hajó lövegeire szerelt távcsöveken keresztül meglátott egy magányos alakot, aki a hatalmas karbantartóhangár felől tört utat magának. Vannar némi küszködés árán kiélesítette a képet, és meglepődött, mikor meglátta a gyors fényfelvillanásokat a célpont felől. Zöld fény.

-Ez ő!-kiabálta Vannar.

Figyelmén kívül hagyva a Sith irányítótorony második,sürgető kérését, Vannar az elázott síkság felé irányította a szállítóhajót. A fejét csóválta meglepetésében. Kerra jelzőfényként használta a fénykardját, úgy hogy gyorsan ki-be kapcsolgatta. Talán egy jedi észrevesznek ezen a környéken - legalábbis egy másik jedi biztosan!

*

Kerra összeesett a csomagterben és levegőért kapkodott. Vannar felkészülve állt a nyitott ajtóban ,hogy fogadja és ez jó dolog volt.Dorvin odafent ,már attól félt,hogy ismét a sárban ragad;az inas lány kénytelen volt felugrani az eső áztatta teherrámpára.Ha Vannar nem lett volna ott,ő is lecsúszik.

A lány oldalra gurult,csapadékvíz csorgott le róla. Vannar végignézt a sáros ruháján. A jedi formaruha fölött Kerra egy overallt viselt, azt, amit korábban a földi egységet vezető nő hordott - az első áldozata, mióta visszatért a Sith úrbe. Nehézkes mozdulattal,Kerra előhuzott egy nagy ,opálos csövet a nadrágja zsebéből és lecsapta a fedélzet rácsára.

Vannat csak tátogott.

-Ez?

-Az aktiváló henger!

Mások is megjelentek Vannar mögött ,Dorvin elment mellette és megragadta a gördülő tömeget.-Nagyra értékelem amit tettél Padawan!Úgy értem...Lovag!

Vannar letérdelt Kerra mellé,aki még mindig levegő után kapkodott.Futott az esőben-másvalaki ruhájában!Ezt el sem tudta képzelni.

A lány megszólalt.

-Volt egy tartalék navkomputer a hangárban-mondta Kerra csuromvizesen.-Aktiváló hengerek a jobb oldalon. Nincs okuk elrejtteni a kulcsokat, amikor nincsenek hajók a hangárban!-Lenézett magára, megpaskolta a Sith munkások uniformisát –az uniformison volt egy nagy ,megperzselt szakadás, elöl és hátul, ahol a fénykard belehasított korábban.-Muszáj volt bejutnom az ajtón. Szerencsére senki sem nézett rám. Ez egy elég forgalmas hely.

-Fogadok hogy így van-mondta Vannar , miközben segített tanítványának feltápáskodni és megkapaszkodni, ahogy a szállítóhajó lassan felemelkedett.–De én azt hittem utálsz Sithként pózolni.

-Utálom őket nyerni hagyni.

Vannar lenyüggözve nézett le Kerra-ra.Megtalálva a komlinkjét a cereait hívta.

-Fent vagyunk az üzletben, Dorvin?

-A következő megálló a , Chelloa!

-Na jól van.Inlux Müvelet a Kettes Fázisba lép!
Egy kattintással zárta le a komlinkjét. Vannar megveregette Kerra vállát ahogy ott állt és elsétált.

-Elsőre elég jó munkát végeztél-mondta.-De tudod mire gondolok.Te nagy tervező vagy,de itt gyorsabban változnak a dolgok,hogy előre tudj unk tervezni.-A férfi kuncogott.-Lehet,hogy In Flux Müveletnek kellett volna nevezned.

Kirázva a vizet a hajából Kerra vigyorogva nézett vissza rá.

-Talán be kellett volna tervezni egy törülközőt is.

(Fordította:Temmer)

